

הנבראים כמו שהודענוך, לא הוצרך להזכירו במעשה בראשית, לפי שעדיין לא היה העולם וברואיו בשלימות ובגמר מעשה ולא היה העולם על מלואו, אלא כל הדברים היו נעשים ובאים. וכשנגמרה בריאת העולם ונשתכללו כל הדברים ונגמרו כל הדברים בשלימות ובתיקון שלם, אזי הזכיר יהו"ה אלהי"ם שהם שני שמות מתאחדים זה עם זה.

והנה

שם יהו"ה הי"ם הוא צם יהו"ה אדנ"י (כי אלהי"ם מתלכש באדנ"י)

כי אלהי"ם פעמים הרבה מתלבש בשם אדנ"י, ואז נקרא אדנ"י אלהי"ם כמו שהודענוך. ובהתאחד יהו"ה אדנ"י שהוא סוד יהו"ה אלהי"ם, אזי כל הדברים בשלימות גמורה. ואף על פי ששם אלהי"ם שהוא סוד מדת הגבורה והדין, כמו שאמרנו וכמו שאמרו⁽²⁾ חז"ל התחיל לברוא עולמו במדת הדין שנאמר (בראשית א') **בְּרֵאשִׁית בָּרָא אֱלֹהִים**, ראה שאינו מתקיים עמד ושתף עמו מדת הרחמים שנאמר (שם ב') **בְּיוֹם עֲשׂוֹת יְהוָה אֱלֹהִים אֶרֶץ וְשָׁמַיִם**, ואמת הדבר ויציב ונכון, אבל בא וראה ענינים נפלאים ונוראים.

הנה אמר הכתוב (ישעיה מ') **שָׂאוּ מְרוֹם עֵינֵיכֶם וּרְאוּ מִי בָרָא אֱלֹהִים**, בודאי הדבר הנקרא 'מי' ברא 'אלה', שהוא סוד יום אחד שהוא סוד הבינה, וממנו עד יום השבת ששת ימים שבהם נעשו שמים וארץ וכל שאר הנבראים. ובאמת כי מלת 'מי' למעלה ומלת 'ים' למטה. ^(א) ומלת 'מי' ברא 'אלה', היא תחלת התלבשות שם אלהי"ם בסוד השם הנקרא

שם אדנ"י מקבל השפעה מספירת בינה ומספירת גבורה

טאטרי חז"ל

(א) הקדמת ספר הזוהר א' ב' - ב' א': רבי אלעזר פתח, "שאו מרום עיניכם וראו מי ברא אלה". שאו מרום עיניכם, לאן אתר, לאתר דכל עיינין תליאן ליה, ומאן איהו, פתח עינים. ותמן תנדעון דהאי סתים עתיקא דקיימא לשאלה ברא 'אלה', ומאן איהו, 'מי', וכו' (עי"ש). בניינא עמיקא דנפק מגו מחשבה ואקרי 'מי', שירותא לבנינא, קיימא ולא קיימא, עמיק וסתים בשמא, לא אקרי אלא 'מי'. בעא לאתגלייא ולאקרי בשמא, ואתלבש בלבוש יקר דגהיר וברא 'אלה', וסליק 'אלה' בשמא. אתחברון אתון אלין

תיקונים והערות

(1) ר"ל שאז אדנ"י נקרא אלהי"ם.

(2) לא מצאנו לשון זו במדויק במאמרי חז"ל. אבל מצאנו בדומה לזה בזה"ק פר' וישב ק"פ ב', ובתוספות הזוהר חלק ג' ש"ב ב', ובב"ר פר' י"ב אות ט"ו. ועי' רש"י בראשית א' א'.

יְהוָה אֲדַנִּי, כי היא נכתבת במלת יהו"ה ונקראת בנקוד אלהי"ם בסוד יהו"ה אלהי"ם. ושתיהן סוד 'מי' וסוד 'ים' וְכָל הַנְּחָלִים הַלְכִים אֶל הַיָּם (קהלת א'). ומן המדה הזאת הנקראת 'מי', והיא סוד התלבשות אלהי"ם בשם יהו"ה, ממנה ירשה מדת הגבורה הדין והפחד, ונקראת מדת הגבורה אלהי"ם ממש. ומשתי אלו המדות ירשה המדה הנקראת אֲדַנִּי שם אלהי"ם ונתלבשה מלבושם, ואז נברא העולם בסוד יְהוָה אֲדַנִּי.

ואם תבין עיקר זה תמצא שם יהו"ה אלהי"ם שניהם בסוד יְהוָה, תמצא שם יְהוָה בצורת אותיותיו יהו"ה, ובצורת ניקודו אלהי"ם. נמצא שם זה מעיד סוד יהו"ה אלהי"ם שם מלא. והסוד (מ"א י"ח) יהו"ה הַנָּא הָאֱלֹהִים, באמת, יהו"ה בצורת האותיות הוא האלהי"ם בצורת הנקוד. ומה שנאמר בפסוק 'יהו"ה הוא האלהי"ם יהו"ה הוא האלהי"ם' שתי פעמים, כנגד צדק עליון וכנגד צדק תחתון. והסוד (דברים ד') וַיִּדְעַת הַיּוֹם וְהִשְׁבַּת אֶל לְבָבָךְ כִּי יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים בְּשָׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל הָאָרֶץ מִתַּחַת אֵין עוֹד. 'בשמים ממעל' זה צדק עליון, 'ועל הארץ מתחת' זה

— טאמרי חז"ל —

באלין ואשתלים בשמא 'אלהים', ועד לא ברא 'אלה' לא סליק בשמא אלהי"ם. תרגום: רבי אלעזר פתח, (ישעיה מ') "שאו מרום עיניכם וראו מי ברא אלה". 'שאו מרום עיניכם', לאיזה מקום, למקום שכל העינים תלויות אליו, ומיהו, פתח עינים. ושם תדעו שה'סתים עתיקא' שעומד לשאלה ברא את 'אלה', ומיהו, 'מי', וכו' (עי"ש). בנין עמוק שיצא מתוך 'מחשבה' ונקרא 'מי', התחלה לבנין, קיים ואינו קיים, עמוק וסתום בשמו, לא נקרא אלא 'מי'. רצה להתגלות ולהקרא בשם, והתלבש בלבוש כבוד שהאיר וברא 'אלה', ועלה 'אלה' בשם. התחברו אותיות אלו באלו ונשלם בשם 'אלהים', ועד שלא ברא 'אלה' לא עלה בשם אלהי"ם.

בלחודהא, הא מסטרהא דינין מתערין. ובנין כך כתיב ברחמי, ונקוד בדינא. אתון ברחמי ואתנגיד דינא מסטרהא, כגוונא דא יְהוָה, האי דרגא חד. דרגא תניינא, מסטרא דהאי קדמאה נפיק ואתער דרגא אחרא אקרי 'גבורה', והאי אקרי 'אלהי"ם' באלין אתון ממש.

תרגום: שלש דרגות הן וכו'. ודין ממנה (מהדרגה הראשונה) יוצא, נקראת רחמים בפני עצמה, אבל מצידה מתערים דינים. ומשום כך כתוב ברחמים, ונקוד בדין. האותיות ברחמים ומצידה נמשך הדין, כאופן זה יְהוָה, זו דרגה אחת. דרגה שנייה, מצד זה של (והדרגה) הראשונה יוצאת ומתעוררת דרגה אחרת נקראת 'גבורה', והוא נקרא 'אלהי"ם' באותיות האלו ממש.

א) זוהר אחרי מות ס"ה א': ג' דרגין אינון וכו'. ודינא מנה נפיק, אקרי רחמי